

administratief centrum 1ste prijs
tervuren 2003-2006

stedenbouwkundig en architecturaal ontwerp van het gemeentehuis en het sociaal huis, parkontwerp historische moestuin en groene parking

ism. grontmij, proheco

Het ontwerp van het Nieuw Administratief Centrum in Tervuren is het resultaat van een open prijsvraag die in 2003 is uitgeschreven door twee bouwpartners, het gemeentebestuur en het OCMW, die het idee "autonomie in bestuur" als een "gezamenlijk" concept wens te vertalen. Het gepresenteerde voorstel is een ontwerp van de tijdelijke vereniging Grontmij, architectuur.be en Proheco.

De lectuur van de site toont sterke landschappelijke elementen. De landschappelijke lijnovergang tussen het grootschalig park en het gezellige krommende marktplein is werkelijk uniek.

Tussen Tervuren park en de bebouwde kom ligt een golvend lint van open ruimtes die zowel de eigenschappen van park, plein als bebouwde ruimte in zich dragen. De gehele zonering blijft sterk gebonden door de Kastanjedreef die als moderator van de randzone, de repetitieve open en gesloten ruimtes in één ritmische beweging in zich opneemt.

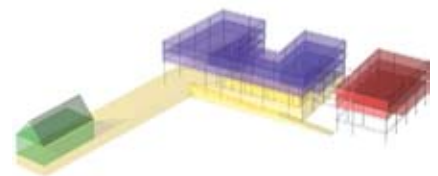
Grote ruimtelijke entiteiten van dit lint zijn vooral als lege ruimtes voelbaar: het militaire domein, het hoefijzerplein met zijn open parkruimte als opponent, de sparrendreef, het

weidse watervlak, het benedenplein, de nieuwe moestuin binnen de gesloten groenstrook die zich uitstrekt tot aan het Koloniënpaleis.

De vloeiende looplijn tussen het park en het marktplein is in de sokkel van het nieuw administratief centrum opgenomen. De bouwsokkel vormt samen met de omheiningmuur Sparrendreef - Kastanjedreef, een nieuwe ruimtelijke entiteit, die in de nieuwe moestuin zijn intimiteit en verfijning zal terugvinden.

Komend van de Brusselsepoort krijgt de bezoeker een breedbeeld op de site. Het administratief gebouw sluit in zijn geleding, gabarit en massa nauwkeurig aan bij de bestaande bebouwing. De groene elementen Tervuren Park, Moestuin en Groene Parking blijven gebundeld en worden in één oogopslag aangeboden door het verlagen van de omheiningmuur langs de Leuvensesteenweg. Het binnenrijden van Tervuren gebeurt langs open en groene ruimte.

In de dominantie van de golvende Kastanjedreef is het gebouw een fragment dat men ontmoet, onopvallend en toch even aanwezig. De heldere horizontale en verticale geleding van het gebouw is vanaf de Spar

rendreef en vanaf de pleinzijde gewoon af te lezen. Het gebouw laat zich rustig ontleden, waardoor de bezoeker zich later gemakkelijk kan oriënteren.

De sokkel bevat gemeenschappelijke delen zoals, aula, archief, refter en keuken. Een dienstenparking voor twaalf wagens kan hier eveneens worden voorzien. Van uit de sokkel kan men de bovenliggende publieke diensten bereiken. Omwille van de zeer slechte grond en om dure grondwerken te vermijden, is in het concept geen ondergronds programma voorzien.

Het terreinprofiel van Tervuren legt een soort historisch hiërarchische cascade bloot waarin het Nieuw Administratief Centrum, door zijn inplanting, een bepalende rol vervult. Het nieuw afgelijnde perspectief reikt tot het watervlak en dimensioneert de gehele site van hoog naar laag, tot op de horizon. Het Nieuw Administratief Centrum, door zijn inplanting, een bepalende rol vervult. Het nieuw afgelijnde perspectief reikt tot het watervlak en dimensioneert de gehele site van hoog naar laag, tot op de horizon.

Het transparante inkomplatform en het brede loopvlak langs de exporuimte brengt de

bezoeker op zijn bestemming. Onbewust oriënteert de bezoeker zich vanaf nu op de omgeving die men ook in het gebouw continu in zich meedraagt.

Op het inkomplatform is het beeldhouwwerk dominant aanwezig als totem op schaal van het landschap. Het dienstenplatform is ontworpen als wandelgebied dat sterk op de omgeving aansluit; een ontmoetingsplatform als vestibule tussen externe en interne beleving.

Naast de inkompartij voor de administratieve dienst en het OCMW, zijn ook de trouw- en raadzaal en de tentoonstellingsruimte direct toegankelijk.

Intern is de horizontale circulatiezone de logische visuele link tussen interieur en het altijd aanwezige exterieur. In alle werkruimtes en vergaderruimtes is het exterieur een omgevingsfactor die zijn rol opeist door zijn schaal, zijn textuur, zijn kleur, wisselend per dag en per seizoen. Vol en hol zijn ruimtelijk in evenwicht door de regelmaat van de ingesneden patio's. Door het gebruik van glazen wanden wordt het daglicht optimaal benut.

De beperkte en goed leesbare circulatie,

centraal in het gebouw, zorgt ervoor dat het ontwerp in zijn onderdelen zeer flexibel blijft. De zeer gunstige netto-brutto verhouding resulteert in een prijsgunstig, performant ontwerp. Door de strategische keuze van de verticale circulaties is het ganse complex brandveilig gecompartmenteerd en wordt een dure sprinklerinstallatie vermeden.

Het comfort van de zes landschapskantoren is, door hun beperkte oppervlakte en hun opdeelbaarheid, optimaal uitgebouwd als aangenaam werkplatform, ook akoestisch. Elk kantoorgeheel kan bovendien afgesloten worden van de centrale circulatie.

De ontvangstruimtes, vergaderuimtes, de kantoren van de mandatarissen en enkele voor publiek toegankelijke baliefuncties zijn gesitueerd aan de zijde van het benedenplein en marktplein. Deze kantoren zijn om redenen van nuttig gebruik en privacy, individueel afsluitbaar, zowel naar het plein als naar de centrale circulatie.

Aan de kant van de markt worden geperforeerde lamellen aangebracht als buiten-zonwering. Deze zijn individueel regelbaar door de gebruiker van elk kantoor. De glasgevel die deze lamellen beschermt zorgt tevens voor een optimale luchtstroom die bijzonder nuttig is bij de klimaatregeling van het gebouw. Aan de kant van de centrale circulatie wordt in de kantoren gewerkt met translucente screens, die inzicht uit de centrale circulatie wegfilteren.

Deze zone, in gebruik extreem wisselend tussen intern privaat en extern publiek, illustreert de zeer sterke flexibiliteit die het gebouw in zich draagt.

De gemeentelijke diensten worden ruimtelijk geclusterd waardoor de verwantschap in dienstverlening onderlijnd wordt. De campus is de plek waar het aanbod van diensten verzameld wordt en die alle van op één platform te bereiken zijn. Het is zonder meer belangrijk

dat deze diensten centraal in de gemeente aanwezig zijn omdat zij op deze plaats hun bijzonder toegankelijk karakter en dienstbaarheid kunnen onderlijnen, in het bijzonder voor de burger. De politiedienst is gesterkt door de opname in deze groepering van diensten.

In het concept zitten elementen van stedenbouw, architectuur, comfort, interieur, landschap verenigd, gebundeld in een uitspraak,

gematerialiseerd door structuur en techniek. In elk van deze domeinen schuilen nog ontwerpgegevens en conceptonderdelen die verder onderzoek zullen vergen.

De beelden verwijzen naar beeldhouwwerk. De site is een uitgelezen plaats om het beeld als confrontatie met landschap een plaats te geven. Het beeldmateriaal werd ontleent aan de website Anthony Gormly.

